

Onderwerp:	De NHG-standaard en Richtlijn 28 "Indicaties voor prenatale diagnostiek" zijn goed instrument voor indicatiestelling vruchtwaterpunctie
Samenvatting:	De zogeheten NHG-standaard en de Richtlijn 28 "Indicaties voor prenatale diagnostiek" van de Nederlandse Vereniging voor Obstetrie en Gynaecologie (NVOG) zijn - gegeven de huidige stand van de wetenschap - een goed instrument om de indicatiestelling voor vruchtwaterpuncties op basis van artikel 2.1, derde lid, Bzv in te vullen.
Soort uitspraak:	AaZ = adviesaanvraag Zvw
Datum:	9 augustus 2006
Uitgebracht aan:	zorgverzekeraar

Onderstaand de volledige uitspraak.

U wilt weten bij welke indicaties een vruchtwaterpunctie op basis van de Zorgverzekeringswet (en aanverwante regelingen) als een te verzekeren prestatie kan worden aangemerkt.

Te verzekeren prestatie

Een vruchtwaterpunctie valt onder te verzekeren prestatie geneeskundige zorg (artikel 10, sub a Zorgverzekeringswet (Zvw). In de toelichting op het Besluit Zorgverzekering (Bzv) staat dat er ten opzichte van de Ziekenfondswet geen extra belastende bepalingen zijn. Integendeel, op verschillende punten is er sprake van minder detaillering. Zo is bij de geneeskundige zorg de erfelijkheidsadviesing niet meer apart geregeld. Deze valt, aldus de toelichting, onder de zorg als bedoeld in artikel 2.4, eerste lid van het Bzv. Erfelijkheidsadviesing betreft een zorgvorm die gerekend wordt tot de zorg zoals medisch-specialisten die plegen te bieden. Vruchtwaterpunctie is een vorm van erfelijkheidsadviesing.

Veder is nog van belang dat bij of krachtens de Zorgverzekeringswet niet meer is geregeld dat de hulp in het kader van erfelijkheidsadviesing moet worden verleend door een instelling die een vergunning heeft op grond van (artikel 2 van) de Wet op bijzondere medische verrichtingen (WBMV). Laatstgenoemde wet is desondanks wel los van de Zorgverzekeringswet van toepassing voor alle zorgaanbieders in Nederland.

Indicatiestelling bij vruchtwaterpuncties

Ten aanzien van uw vraag over de indicatiestelling voor een vruchtwaterpunctie zijn verder geen andere bepalingen van toepassing dan het algemene indicatieartikel, artikel 2.1, derde lid, Bzv. Daarin is bepaald dat verzekerde slechts recht op zorg heeft voor zover zij daarop naar inhoud en omvang redelijkerwijs is aangewezen.

De vruchtwaterpunctie wordt gebruikt als diagnostische techniek in het kader van klinisch genetisch onderzoek bij vrouwen met een verhoogde kans op aangeboren afwijkingen. Dit is onder meer het geval indien zich aangeboren afwijkingen in de familie voordoen of er sprake is van een eerdere zwangerschap met aangeboren afwijkingen. De vruchtwaterpunctie behoort daarmee tot de aanspraak op erfelijkheidsadviesing.

De nadere invulling van de aanspraak op erfelijkheidsadviesing was tot 1 januari 2006 globaal omschreven in artikel 2, eerste lid, onder c, j^o artikel 20 Verstrekkingenbesluit -

is in de jaren tachtig bewust aan de betrokken partijen overgelaten. Een gedetailleerde regeling werd, gezien de snelle ontwikkelingen op dit terrein, onnodig verstarrend geacht. Door de Koepelorganisatie Stichtingen Klinische Genetica en Zorgverzekeraars Nederland zijn in 1984 voor het eerst afspraken gemaakt omtrent een nadere omschrijving van de inhoud van de verstrekking, met name ten aanzien van de indicaties.

De betreffende overeenkomst was gebaseerd op de Uitkomst van Overleg (UVO) tussen de betrokken partijen. In hoofdstuk 1 van de Overeenkomst werd vermeld dat de gezamenlijke opvatting van partijen over wat de algemeen aanvaarde standaard in feite inhoudt, uitgangspunt is van de afspraken. Deze standaard, die mede gebaseerd is op de stand der wetenschap, geeft de grenzen aan van wat een verzekerde in redelijkheid van zijn verzekeraar en van een klinisch genetisch centrum kan verlangen. In oktober 1995 is deze Overeenkomst aangepast in verband met een aantal belangrijke ontwikkelingen, die sindsdien hadden plaatsgevonden. In het bijzonder ging het daarbij om het geavanceerde ultrageluidsonderzoek en de DNA-analyse, die bij Besluit van 4 september 1995 aan de aanspraak op erfelijkheidsadvisering waren toegevoegd. Zoals de inleiding van de Overeenkomst vermeldt, werd - in verband met de DNA-analyse - het begrip "genotyping" geïntroduceerd. Hieronder wordt verstaan: elk onderzoek naar afwijkingen in het aantal of de hoedanigheid van chromosomen of het DNA in de celkern of mitochondriën. Dit begrip omvat dus datgene, wat in eerdere overeenkomsten als chromosoomonderzoek en als cytogenetisch onderzoek bestempeld werd. Na 1995 is de Overeenkomst tussen partijen in het geheel niet meer aangepast ondanks de vele snelle technische ontwikkelingen. Deze overeenkomst bood dan ook slechts nog houvast doordat erin bepaald was dat het "de algemeen aanvaarde standaard" als uitgangspunt neemt. De Overeenkomst zelf is daarom nu niet goed meer hanteerbaar.

De algemeen aanvaarde standaard is inmiddels in diverse standaarden en richtlijnen van de betrokken beroepsgroepen neergelegd. Deze standaarden en richtlijnen kunnen thans dan ook als een geobjectieerde normering van de omvang van de te verzekeren prestatie, i.c. de vruchtwaterpunctie, in ogenschouw genomen worden. Ze geven in ieder geval weer op welke manier medisch specialisten de zorg plegen te bieden.

Het College wijst u op de volgende standaarden / richtlijnen:

1. de zogeheten NHG-standaard, die als verwijzingsrichtlijn voor de huisartsen dient. Daarin worden de volgende niet-cumulatieve voorwaarden genoemd:
Bij zwangeren die bij een zwangerschapsduur van 18 weken 36 jaar of ouder zijn, of bij erfelijke aandoeningen in de naaste familie van zwangere of partner.
2. de Richtlijn 28, Indicaties voor prenatale diagnostiek van de Nederlandse Vereniging voor Obstetrie en Gynaecologie (NVOG), waarin een tiental indicaties worden genoemd voor invasieve prenatale diagnostiek.
(http://www.nvog.nl/files/28_indica_prenatale_diagno.pdf)

Het College heeft deze standaarden/richtlijnen beoordeeld en is van mening dat zij - gegeven de huidige stand van de wetenschap - een goed instrument zijn om de indicatiestelling op basis van artikel 2.1, derde lid, Bzv in te vullen.

Advies College

Het College adviseert u deze standaarden/richtlijnen te gebruiken bij de vraag of verzekerde redelijkerwijs is aangewezen op een vruchtwaterpunctie op grond van uw basispolis.